

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค
กลุ่มแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
A Comparison Study on Student's Achievement in English Subject Entitled
Western Culture between by Team – Games – Tournament (TGT) Learning
and Normal Classroom Learning for Matthayomsuksa 3 Students

มัลลิกา มานันท์¹, สุทธิพร บุญส่ง²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง วัฒนธรรมประเทศตะวันตก ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์อำนวยการเครือข่ายกุสุมาลย์ 2 ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน กลุ่มทดลอง ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) และกลุ่มควบคุมนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน กลุ่มควบคุมทดลอง ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ใช้ระยะเวลา 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 70.00/74.44$ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.913 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test Independent Samples ในรูปของผลต่างของคะแนน ผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล 2 กลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : แผนการจัดการเรียนรู้, วิชาภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop a learning management plan of an English subject called Western Culture by integrating team- game-tournament (TGT) learning in the normal lesson plan and 2) compare the student's achievement between the experimental group, implementing the TGT learning, and non-experimental group under the normal classroom learning condition at a school network center in Aumpur Kusuman 2. This study was the quasi - experimental research. The samples of this study were 60 of grade 9 students studying Western Culture in the second semester of 2014 at Naphiangsawangwitthyanukoon School. Both the experimental group and non-experimental were group consisted of 30 students. The experimental group was taught by following the lesson plan of integrated TGT learning, whereas the normal group was taught by following the normal classroom lesson plan. The learning duration of the two groups was 12 hours. The research instruments were TGT lesson plans with the efficiency $E_1/E_2 = 70.00/74.44$, and the achievement tests, pretest and posttest, with the reliability at 0.913. The T-test statistical analysis was employed to analyze the statistical differences between the mean of the two groups. The result showed that the English learning achievement between the 2 groups of the grade 9 students at Naphiangsawangwitthyanukoon School was statistically significant at the .05 level

Keywords : lesson plan learning, english subject, integrated lesson plan learning, integrated TGT lesson plan learning, english learning achievement

บทนำ

ในปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างมาก ทั้งด้านการค้า เศรษฐกิจ การคมนาคม เทคโนโลยีและด้านเพื่อเป็นตัวกลางในการสื่อความหมาย ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญมากที่สุดในประเทศไทย เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การทหาร การศึกษา ตลอดจนเป็นสื่อทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างประเทศ (สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร, 2541, 6) อีกทั้ง ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ระบุไว้ในมาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หากแต่จากสภาพการจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังคงมีปัญหาอยู่มาก

ผู้เรียนมีทัศนคติแง่ลบต่อภาษาอังกฤษ โดยให้เหตุผลว่า อ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่รู้จักความหมายของคำศัพท์ แปลไม่ได้ พูดไม่เป็น เรียนไปก็ไม่ได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษแทบจะไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน จึงไม่มีความสนใจมากนัก โดยศึกษาได้จากผลสอบ O-NET โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล ศูนย์อำนวยการเครือข่ายกุสุมาลย์ 2 ปีการศึกษา 2556 จากผู้เข้าสอบทั้งหมด จำนวน 46 คน มีคะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยระดับโรงเรียน เท่ากับ 25.87 ซึ่งสาระการเรียนรู้ที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา 2556 ที่ผ่านมามีผู้เรียนทั้งหมด 46 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ 58 จากข้อมูลดังกล่าว เห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังนับว่าไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเรื่องวัฒนธรรมประเทศตะวันตก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์อำนวยการเครือข่ายกุสุมาลย์ 2 เพื่อให้สอดคล้องกับผลการสอบ O-NET ที่มีคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนในสาระการเรียนรู้ที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม อยู่ในระดับต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ และเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเรื่องวัฒนธรรมประเทศตะวันตก ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง วัฒนธรรมประเทศตะวันตก ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 และ 3/2 โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล จำนวน 60 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งแบ่งเป็น 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน ซึ่งจัดนักเรียนเข้าห้องเรียนแต่ละห้องแบบคละความสามารถ

แบบแผนการวิจัย

กลุ่มทดลอง	O ₁	X	O ₂
กลุ่มควบคุม	O ₁	Y	O ₂

O₁ คือ ผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียน

X คือ การใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT)

O₂ คือ ผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียน

Y คือ การใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง วัฒนธรรมประเทศตะวันตก เพื่อยกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) จำนวน 4 แผน รวม 12 ชั่วโมง
2. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง วัฒนธรรมประเทศตะวันตก เพื่อยกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 4 แผน รวม 12 ชั่วโมง

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องวัฒนธรรมประเทศตะวันตก ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล
2. ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง วัฒนธรรมประเทศตะวันตกที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ .905 มีความเห็นสอดคล้องกัน
3. ผลการประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องวัฒนธรรมประเทศตะวันตก ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ $E_1/E_2 = 70.00/74.44$

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ดีกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องวัฒนธรรมประเทศตะวันตก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ดีกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นไปตามสมมติฐาน

ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณรัตน์ เผยศิริ (2552 น. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโรจนวิทย อำเภอมือง จังหวัดพิษณุโลก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวนนักเรียน 48 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ เกศรา อินทนนท์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการ ศึกษาเรื่องทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยที่คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน มีความก้าวหน้าในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น และความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมถึงกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง จากกิจกรรมตามขั้นตอน การเตรียมเนื้อหาของผู้สอน ขั้นเตรียม ขั้นการเรียนรู้ ขั้นการแข่งขัน และขั้นการยอมรับความสำเร็จของทีม การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) เช่นนี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ สนุกสนาน ได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ที่ดี

ระหว่างบุคคลและบุคคลอยู่เสมอและต่อเนื่อง ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ตะหนักถึงคุณค่าในตัวเอง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546, 134-135) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้นั้น ต้องมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงานกลุ่ม มีการตรวจสอบความรับผิดชอบการใช้ทักษะการทำงานกลุ่มและกระบวนการกลุ่ม นอกจากนั้นแนวคิดของ สุรพล พยอมแย้ม (2541, 98-99) ซึ่งกล่าวไว้ว่า กลุ่มเพื่อนร่วมวัยช่วยเหลือในเรื่องระหว่างการเรียนรู้มีผลต่อการเรียนของเด็กให้ดีขึ้น เนื่องจากกลุ่มเพื่อนร่วมวัยที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันส่วนใหญ่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการเรียน ตั้งใจเรียน และมีแรงจูงใจให้สมาชิกคนอื่นในกลุ่มปฏิบัติตนไปในทางที่ดี และประสบผลสำเร็จไปพร้อมกัน ๆ กัน

จากเหตุผลดังกล่าว จึงสนับสนุนได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน โดยใช้เทคนิค TGT ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้ที่นำกระบวนการจัดการเรียนรู้ไปใช้สอนควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ควรศึกษาให้ชำนาญ เนื่องจากกิจกรรมแต่ละบทเรียนมีความแตกต่างกันไป เพื่อให้เวลาในการดำเนินกิจกรรมเป็นตามที่กำหนดไว้
2. ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน การทำกิจกรรม การใช้เวลาในการเล่นเก๋มย้อมต่างกันไป เพราะฉะนั้นครูผู้ควบคุมกิจกรรมการแข่งขันควรเข้าใจผู้เรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความสามารถอย่างเต็มความสามารถ
3. ผู้สอนควรควบคุมกำกับดูแลชั้นเรียนให้ดี เนื่องจากช่วงเวลาที่ทำกรแข่งขัน นักเรียนอาจส่งเสียงดังและเกิดความวุ่นวายได้
4. ผู้สอนอาจแนะนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ให้กับครูผู้สอนวิชาอื่นนำไปใช้ได้เช่นกัน เพราะเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุก ตื่นเต้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะเพื่อนำจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ไปใช้

1. ก่อนจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม กติกาการเล่นเก๋มให้ผู้เรียนอย่างละเอียด ชัดเจน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้

2. การจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) เป็นการเรียนที่ผู้เรียนต้องศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้นผู้สอนควรเน้นย้ำว่าความสำเร็จของกลุ่ม ต้องอาศัยความสามารถของสมาชิกแต่ละคน เพื่อเน้นย้ำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม

3. ผู้สอนควรคำนึงถึงเนื้อหาที่ให้ผู้เรียนศึกษาและเวลาที่กำหนดให้ว่ามีเหมาะสมสอดคล้องกันหรือไม่ เพราะผู้เรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถต่างกัน ฉะนั้นการกำหนดเวลาที่น้อยเกินไป ผู้เรียนกลุ่มอ่อนอาจจะเกิดความรู้สึกกดดันในการทำกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ที่มีผลต่อการเรียนระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 ในบทเรียนอื่น ๆ ตามสมควร

2. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนแบบร่วมมือแบบอื่น ๆ เช่น การแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) แบบกลุ่มช่วยสอนรายบุคคล (TAI) เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนแบบร่วมมือแบบอื่น ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ด้วย เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

- เกษรา อินทะนนท์. (2556). *ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT)*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุทธิเกียรติ รุจิกำจร. (2541). *การศึกษาการจัดรูปแบบศูนย์การเรียนรู้แบบ Self-Access สำหรับวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุรพล พะยอมรัมย์. (2541) *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร : โครงการส่งเสริมผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวรรณรัตน์ เผยสิริ. (2552). *การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TG*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.